

Giriş Tarihi: 27.8.2017

Tam 6 aydır nöbetteler

Tülay CANBOLAT

ABONE OL

Google News

“Burası Türk milletinin 15 Temmuz gecesi asker kılıklı hainlere verdiği vatan mücadelesinin ikinci ve en önemli perdesidir. İşe gider gibi 6 aydır buraya taşınıyoruz. Bu davalar bizim namusumuz, şehit eşlerimize son görevimiz...”

SABAH Ankara olarak şubat ayının ilk haftasında başlayan ve halen devam eden 15 Temmuz davaları için Sincan'da bir gün geçirdik. 486 sanıklı Akıncı Üssü Davası'nı takip etmek, oradaki fiziki ve psikolojik havayı gözlemlemek için Sincan Ceza İnfaz Kurumu'ndaki mesaimize sabah 10.00 sıralarında başladık. Günün büyük bölümünde toplamda iki aranın verildiği davayı, mahkeme salonundaki havayı; darbeci hainlerin belgeleriyle ortaya konulan bir girişimi soğukkanlılıkla inkar etmesini ve vatandaşların gözleri dolarak "Sayın başkan darbeyi Türk Milleti mi yaptı?" sloganları ile izledik. Belediye ve bakanlıkların verdiği devasa sosyal hizmetlere, FETÖ'cü sanıkların inkarları karşısında dayanamayıp bahçede gözyaşlarına boğulan şehit yakınlarına tanık olduk. İşte Sincan'da geçirdiğimiz bir günlük takibimizden çıkardığımız notlar:

DAVAYA "MİLLİ" DESTEK

SON DAKİKA

FETÖ'cü vatan düşmanlarının 15 Temmuz gecesinde milletin iradesini ele geçirmek üzere başlattıkları ve milletin iradesini canı pahasına koruduğu kanlı girişimin ardından başlayan yargılamaların en büyükleri Sincan'da yapılıyor. Yaklaşık 6 aydır burada süren yargılanmalara Ankaralıların milli bir şuurla sahip çıktığını gördük. Kentin dört bir yanından sabahın ilk ışıklarında yola düşen Ankaralılar, Büyükşehir Belediyesi'nin servisleri ile mahkemeye ulaşıyorlar. Cezaevi, ilk gününden bu yana çok yoğun bir izleme talebi ile bölgeye akın eden vatandaşların oluşturduğu uzun kuyruklara sahne oluyor. 09.30'da başlayan dava için Ankaralılar 1.5 saat öncesinden mahkeme salonunun kapısında hazır bekliyorlar. Yaşlı annesi, eşi, kardeşleri, arkadaşları ile gelenler de var, şehit eşinin emaneti evladı ile gelen de... Vücudunda hala ihanet kurşunlarını taşıyan ve koltuk değneklerinin desteği ile gelen de... İki evladını Özel Harekattaki FETÖ katliamında yitiren de... Simalar çok farklı ama dert ortak, istek tek; 250 insanımızı katleden bu hainlerin en ağır cezaya çarptırılması...

İLK OTURUM

Saat 10.00 olmadan cezaevinin önü insanlarla doluyor. Geniş güvenlik taramalarının ardından vatandaşlar duruşmanın yapıldığı büyük salona iki ayrı kapıdan alınıyor. Mahkeme başkanının iştiraki ile başlayan duruşmanın ilk molası 12.30'da veriliyor. Biz Akıncı Üssü davasının son celsesine katıldık. Uçakların kalkış emrini veren darbeci sanık Ahmet Özçetin'in savunmasını dinledik. Davayı basın birimi yerine vatandaşların bulunduğu izleyici bölümünde takip ettim; Bir yandan darbeci hainlerin belgelere rağmen bir günlük inkarlarını dinlerken diğer yandan o ifadeler karşısında "Peki benim çocuğumu, eşimi kim şehit etti?" sözleri ile gözleri dolan ailelere tanık oldum. Davalarda tansiyon sık sık yükseliyor, üzerine kendi mermileri yağdırılmış, iradesi ele geçirilmeye çalışılmış milletimiz darbeci hainlerin savunmalarına itiraz ediyor, çoğu zaman dayanamayarak mola veriyorlar. İzletilen görüntüleri sanık inkar edince ip kopuyor, vatandaşlar isyan ediyor ve mahkeme başkanı saat 14.00'e kadar ara veriyor...

İHANETE KARŞI TEK VÜCUT

Burada oturmuş bir sistem var; Herkes evi gibi geldiği ve irade mücadelesi verdiği cezaevinde koca bir aile olmuş. Ara ile birlikte başlayan yemek saatinde belediyelerin kurduğu çadırlarda yemek dağıtımı için sıraya geçtik. Belediyeler burada ikram ettiği yemekler çok iyi... İkramlar, tatlılar, yakıcı güneşe karşılık ikram edilen buz gibi limonatalar... Biz Kahramankazan Belediyesi'nin çadırında diğer vatandaşlarla davaları konuştuk. Aşçılar pazartesi ve cuma günlerinde izdiham olduğunu, her gün 900'e yakın kumanya ve 2 bine yakın insana yemek dağıttıklarını söylüyorlar.

MAHKEMENİN SİMGESİ: EMRE-BİRGÜL

Biz davaları izlerken sık sık duygusal olarak zor anlar yaşadık. Hiç kolay değil... Bir yanda üzerimize yağdırdıkları bombalarla milletin katletmeye çalışan katiller, diğer yanda canlarını yitirmiş aileler. Mahkemenin izleyici grubunda bulunan engelli vatandaşlar duygularımızı daha da zorluyor. Duyamıyor, göremiyorlar ama davalarda gösterdikleri irade "Helal olsun" dedirtiyor. Bir tanesiyle merhabalaştım, 6 aydır arkadaşı yardımıyla geldiğini, göremese de vatan için burada olmayı borç bildiğini söylüyor. Bir de o salonun 17'lik kahramanları var; Emre (19) ve Birgül (17). [Küllüye](#) şehidi Mustafa Solak'ın tek evladı Emre, babasının davasını annesi ile 6 aydır izliyormuş. Davalara Özel Harekat polis kıyafeti ile katılan Emre, yüzde 72 engeline rağmen salonda vatan için nöbette. Davaları polis kıyafeti ile izleyen Birgül Yılmaz ise hem gazi hem de şehit kızı. Babacığını onlardan koparan

hainlere karşı her gün Sincan'da nöbette.

YARALI YÜREKLERE UZMAN YARDIMI

Salonda davaları takip edenler arasında Aile Sosyal Politikalar İl Müdürlüğü'nce görevlendirilmiş psikologlar da var. Şehit ailelerinin bulunduğu bölümde belirli aralıklarla oturan bu görevliler, duruşma sırasında duygusal gerilimler yaşayan, gözyaşları akan ailelerin elini tutuyor, 'Buradayız' diyor. İki evladını [Özel Harekatta](#) şehit veren "Beş teröristi yan yana getirip vuramadığınızı söylüyorsunuz, benim çocuklarımı nasıl vurdunuz" diyerek yığılan acılı babaya destek oluyorlar...

ŞABAH